

Czwartek, 8 maja 2008 r.

151. docenia prace komisji tymczasowej Parlamentu do zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów oraz sprawozdanie tej komisji, które zaowocowało rezolucją w tej sprawie przyjętą przez Parlament dnia 14 lutego 2007 r. ⁽¹⁾; domaga się od UE i państw członkowskich podjęcia na wszystkich szczeblach wspólnych działań w celu ujawnienia i potępienia praktyki wydawania w trybie nadzwyczajnym obecnie i w przyszłości; w tym kontekście wzywa Komisję, aby poinformował Parlament o odpowiedziach na swoje pismo z dnia 23 lipca 2007 r. wystosowane do rządów Polski i Rumunii, w którym zwrócił się o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących wyniku śledztw przeprowadzonych w obu krajach, oraz o wynikach, jakie przyniosło rozesłanie do wszystkich państw członkowskich UE kwestionariusza dotyczącego ich ustawodawstwa antyterrorystycznego, co zapowiedziano na posiedzeniu plenarnym we wrześniu 2007 r.;

*

* *

152. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz państw kandydujących, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz rządowi państw i terytoriów wymienionych w niniejszej rezolucji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 309.

Misje obserwacji wyborów UE

P6_TA(2008)0194

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie misji obserwacji wyborów UE: cele, praktyka i przyszłe wyzwania (2007/2217(INI))

(2009/C 271 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, w szczególności jego art. 25,
- uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz zobowiązania OBWE uzgodnione w Kopenhadze w 1990 r. i na szczycie w Stambule w 1999 r., podczas którego wszystkie państwa należące do OBWE zobowiązały się do zapraszania międzynarodowych obserwatorów, w szczególności Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE (ODIHR), na organizowane przez siebie wybory,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i narodów oraz Amerykańską konwencję praw człowieka,
- uwzględniając Deklarację zasad międzynarodowej obserwacji wyborów oraz Kodeks postępowania międzynarodowych obserwatorów wyborów przyjęte przez ONZ w Nowym Jorku 27 października 2005 r.,
- uwzględniając wszystkie umowy zawarte między UE i krajami trzecimi oraz klauzule dotyczące praw człowieka i demokracji zamieszczone w tych umowach,
- uwzględniając art. 3, 6 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 3, 177, 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej ogłoszoną w Strasburgu dnia 12 grudnia 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Europejski Instrument na rzecz Demokracji i Praw Człowieka, EIDHR) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 14.12.2007, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący pomocy przy organizowaniu wyborów i czynności monitorujących z dnia 11 kwietnia 2000 r. (COM(2000)0191),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego pomocy przy organizowaniu wyborów i czynności monitorujących ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące obserwacji wyborów ⁽²⁾ oraz wytyczne UE dotyczące wspólnych kryteriów selekcji obserwatorów wyborów ⁽³⁾,
 - uwzględniając dokument Rady w sprawie pomocy przy organizowaniu wyborów i czynności monitorujących ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego roli Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokracji w państwach trzecich ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając roczne sprawozdania UE dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając swoje roczne sprawozdania dotyczące praw człowieka na świecie,
 - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP i UE (WZP AKP-UE) z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawie wyborów i procesów wyborczych w krajach AKP i UE ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając decyzje Konferencji Przewodniczących PE: z dnia 8 listopada 2001 r. ustanawiającą Zespół ds. koordynacji wyborów (ECG) ⁽⁷⁾, z 12 maja 2005 r. w sprawie postanowień wykonawczych dotyczących misji obserwacji wyborów ⁽⁸⁾, z dnia 21 września 2006 r. w sprawie postanowień wykonawczych dotyczących działalności delegacji ⁽⁹⁾ oraz z dnia 8 czerwca 2006 r. w sprawie wytycznych dla delegacji misji obserwacji wyborów Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając wstępne oświadczenia i sprawozdania końcowe misji obserwacji wyborów UE (EOM) oraz sprawozdania delegacji misji obserwacji wyborów,
 - uwzględniając roczne sprawozdania ECG,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0138/2008),
- A. mając na uwadze, że wybory muszą być organizowane zgodnie z uznanymi standardami międzynarodowymi,
- B. mając na uwadze, że według Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka wszyscy obywatele powinni mieć prawo do swobodnego wyboru przedstawicieli w wyborach tajnych, odbywających się okresowo, rzetelnych, powszechnych i równych, które to prawo gwarantują również wszystkie inne główne instrumenty na rzecz praw człowieka mające charakter międzynarodowy i regionalny, a także stanowi ono zasadniczy element demokracji, do którego UE zobowiązała się w traktatach,
- C. mając na uwadze, że obserwacja wyborów przyczynia się do ogólnego wsparcia i ochrony podstawowych praw człowieka, a w szczególności praw obywatelskich i politycznych; mając także na uwadze, że prawdziwie demokratyczny proces wyborczy zakłada poszanowanie wolności słowa i wolności mediów, zasad państwa prawa, prawa do tworzenia partii politycznych i ubiegania się o urzędy publiczne, niedyskryminacji i równych praw dla wszystkich obywateli oraz innych podstawowych praw człowieka i podstawowych wolności, do ochrony i wspierania których zobowiązały się wszystkie państwa należące do OBWE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 5.12.2001, str. 270.

⁽²⁾ Decyzja Rady 9262/98 — PESC 157 — COHOM 6, 3.6.1998.

⁽³⁾ Decyzja Rady 8728/99 — PESC 165 — COHOM 4, 28.5.1999.

⁽⁴⁾ Dokument Rady 9990/01 — PESC 236 — DEVGEN 103 — COHOM 17, 26.6.2001.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, str. 147.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 58 z 1.3.2008, str. 18.

⁽⁷⁾ PE 309/025/BUR.

⁽⁸⁾ PE 349/329/CPG/DEF.

⁽⁹⁾ PE 375/270/CPG/Rev1.

⁽¹⁰⁾ PE 375/117/CPG.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- D. mając na uwadze, że celem międzynarodowej obserwacji wyborów jest zwiększenie zgodności procesu wyborczego z prawem, zwiększenie zaufania obywateli do wyborów, zwalczanie oszustw wyborczych i ich piętnowanie, a także dokonywanie analiz, sporządzanie sprawozdań i wydawanie zaleceń w celu poprawy wszystkich aspektów procesu wyborczego w pełnej współpracy z krajem goszczącym, rozwiązywania potencjalnych konfliktów i ochrony praw człowieka,
- E. mając na uwadze, że obserwacja wyborów w nowych i rozwijających się demokracjach stanowi priorytet UE, który dowodzi zaangażowania Unii w pomaganie nowym demokracjom i krajom dążącym do demokracji w budowaniu solidnych struktur demokratycznych,
- F. mając na uwadze, że — tak jak stwierdza się w przyjętej dnia 1 kwietnia 1999 r. w Strasburgu rezolucji WZP AKP-UE w sprawie współpracy między krajami AKP i UE, zaangażowania w procesy wyborcze w krajach AKP oraz roli Wspólnego Zgromadzenia ⁽¹⁾ — by osiągnąć główny cel polityki na rzecz rozwoju UE, tzn. ograniczyć ubóstwo, konieczne jest istnienie demokracji uczestniczącej i odpowiedzialnych, nieskorumpowanych rządów,
- G. mając na uwadze, że — jak podkreśla się w Umowie o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽²⁾ (umowie z Kotonu) — w ramach partnerstwa między krajami AKP a UE należy aktywnie wspierać propagowanie praw człowieka, procesy demokratyzacji, umacnianie rządów prawa i dobre rządy,
- H. mając na uwadze, że Deklarację zasad międzynarodowej obserwacji wyborów oraz Kodeks postępowania międzynarodowych obserwatorów wyborów przyjęto pod auspicjami ONZ w 2005 r. i że zostały one poparte zarówno przez Komisję, jak i Parlament, a także przez 32 inne międzynarodowe organizacje rządowe i pozarządowe,
- I. mając na uwadze, że zasady zapisane w tej deklaracji obejmują pełne relacjonowanie, niezależność i bezstronność, przejrzystość i jawność, profesjonalizm, analizy i doradztwo, poszanowanie suwerenności kraju goszczącego, w tym konieczność otrzymania zaproszenia do obserwacji, współpracę między poszczególnymi organizacjami obserwatorów oraz nieuznawanie wyraźnie niedemokratycznych procesów wyborczych,
- J. mając na uwadze, że od czasu przyjęcia wyżej wspomnianego komunikatu Komisji w dniu 11 kwietnia 2000 r. wysłano ponad 50 EU EOM do 32 krajów w Afryce, Azji i Ameryce Łacińskiej; mając jednak na uwadze zastanawiający fakt, iż znacznie mniej EU EOM wysłano do południowych krajów śródziemnomorskich,
- K. mając na uwadze, że w ramach EIDHR co roku na EU EOM przeznaczają się ponad 30 mln EUR,
- L. mając na uwadze, że w kraju, w którym odbyły się wybory, demokratycznie wybrany parlament ma ograniczoną wartość, jeżeli nie posiada istotnych uprawnień i jest zdominowany przez władzę wykonawczą,
- M. mając na uwadze konieczność podjęcia pewnych wyzwań na przyszłość w dziedzinie obserwacji wyborów przez UE, takimi jak rosnące znaczenie głosowania elektronicznego,
- N. mając na uwadze, że wspomniany powyżej komunikat Komisji z dnia 11 kwietnia 2000 r. stanowił punkt zwrotny w podejściu UE do obserwacji wyborów, ustalając rozległą metodologię, obejmującą cały proces wyborczy, od etapu przedwyborczego do etapu powyborczego, która okazała się wielkim sukcesem i spowodowała, że UE stała się czołową organizacją w dziedzinie międzynarodowej obserwacji wyborów,
- O. mając na uwadze, że wysyłanie EU EOM stanowi kluczowy element polityki zagranicznej UE, a w szczególności, razem z pomocą przy organizowaniu wyborów, zasadnicze narzędzie wspierania wyborów w kontekście zobowiązania UE do promowania wartości, jakimi są demokracja, rozwój i pokój,

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 24.9.1999, str. 57.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

- P. mając na uwadze, że udane wybory mogą mieć miejsce jedynie w kontekście trwałego zakorzenienia wartości demokratycznych w społeczeństwie, uwzględniających potrzebę osiągnięcia europejskiego porozumienia w sprawie wspierania demokracji, w tym edukacji wyborców i edukacji obywatelskiej, silnych mechanizmów ochrony praw człowieka, istnienia niezależnego i pluralistycznego społeczeństwa obywatelskiego oraz poszanowania rozdziału władzy ustawodawczej i wykonawczej;
- Q. mając na uwadze, że obserwacja wyborów jest długotrwałym procesem obejmującym trzy etapy: etap przedwyborczy, dzień wyborów i etap powyborczy, a także mając na uwadze, że każdą z tych faz powinno się analizować w sposób rygorystyczny i bezstronny na podstawie danych z pierwszej ręki,
- R. mając na uwadze, że mimo tego, iż te trzy etapy obserwacji mogą być przeprowadzane przez różnych obserwatorów, muszą się one uzupełniać i być dobrze skoordynowane,
- S. mając na uwadze, że wartość dodana wynikająca z obecności parlamentarzystów w obserwacji wyborów jest bezsporna i uzupełnia wartość, którą stanowią EU EOM, ale sama w sobie nie może ona stanowić rygorystycznej oceny procesu wyborczego,
- T. mając na uwadze, że Parlament odgrywa kluczową rolę w EU EOM, w których na głównego obserwatora wybiera się członka Parlamentu Europejskiego (MEP), i w większości przypadków ma miejsce pełna integracja delegacji obserwacji wyborów składającej się z posłów do PE ze strukturą EU EOM,
- U. mając na uwadze, że EU EOM wymagają bardziej spójnych i kompleksowych dalszych działań, zarówno w wymiarze technicznym, jak i politycznym,
- V. mając na uwadze, że choć konieczne jest utrzymanie polityki wysyłania EU EOM w warunkach, w których możliwe jest wykonywanie zadań w sposób bezstronny, kompleksowy i przy zapewnieniu bezpieczeństwa zaangażowanego personelu, to jednak UE nie może milczeć, jeżeli chodzi o wybory przeprowadzane w okolicznościach, w których warunki takie nie istnieją,
1. potwierdza swoją determinację do wniesienia wkładu w ewolucję procesów demokratycznych poprzez zwiększenie zaangażowania w obserwację wyborów, kontynuację działań po zakończeniu EU EOM i budowanie potencjału parlamentarnego;
 2. uważa, że w kategoriach bezwzględnych sam fakt organizowania wyborów nie może zostać uznany za jedyną oznakę istnienia demokracji, ma jednak pozytywny wpływ na proces demokratyzacji, mierzony postęпами w dziedzinie wolności obywatelskich, pod warunkiem zagwarantowania pluralizmu politycznego, wolności gromadzenia się i stowarzyszania się, wolności słowa, równego dostępu do środków przekazu, tajności głosowania i poszanowania praw człowieka;
 3. podkreśla, że obserwacja wyborów w nowych i rozwijających się demokracjach powinna pozostać priorytetem, ponieważ państwa takie zazwyczaj odnoszą największe korzyści z międzynarodowych misji obserwacji wyborów i wynikających z nich zaleceń;
 4. ubolewa nad faktem, że Unii Europejskiej nadal brakuje wspólnej, kompleksowej strategii wspierania demokracji oraz wzywa wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie do kontynuowania starań na rzecz umożliwienia przyjęcia takiej strategii; w tym kontekście apeluje do wszystkich instytucji UE i państw członkowskich, aby zgodziły się na ustanowienie europejskiego konsensusu na rzecz demokracji;
 5. w tym świetle uważa, że obserwacja wyborów stanowi zaledwie pierwszy krok w kierunku demokracji i że należy ją uzupełniać innymi działaniami na rzecz wspierania demokracji finansowanymi w odpowiedni sposób; dlatego domaga się utrzymania uzgodnionego przez Komisję pułapu budżetowego dla EU EOM w wysokości 25 % EIDHR; dlatego domaga się utrzymania uzgodnionego przez Komisję pułapu budżetowego dla EU EOM w wysokości 25 % EIDHR w siedmioletnich ramach finansowych 2007-2013; zwraca się do Komisji, aby w ramach tych ram budżetowych przeznaczyła zasoby na przygotowania do wyborów, w tym szkolenie miejscowych obserwatorów, edukowanie wyborców i inne działania niezbędne do trwałego ustanowienia wolnych i sprawiedliwych wyborów;
 6. wyraża uznanie dla ODIHR, którego pionierska działalność w dużej mierze zainspirowała autorów metodologii UE w zakresie obserwacji wyborów;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

7. wyraża uznanie dla udziału obserwatorów z krajów trzecich, takich jak Szwajcaria, Norwegia i Kanada, w EU EOM;
8. potwierdza pierwszeństwo EOM organizowanych przez ODIHR na obszarze OBWE, gdzie UE co do zasady nie wysyła EOM; wyraża uznanie dla ODIHR za jakość jego prac i przestrzeganie wysokich standardów przejrzystości i niezależności; wyraża zaniepokojenie deklaracjami i działaniami niektórych państw należących do OBWE, które kwestionują mandat ODIHR i podważają skuteczność jego misji; wzywa państwa należące do OBWE i Radę Europejską do stania na straży pozycji ODIHR jako głównego organu obserwacji wyborów na obszarze OBWE; w szczególności ubolewa nad niedawnym nałożeniem przez niektóre państwa należące do OBWE ograniczeń okresu trwania EOM oraz nad ich odmową wydawania wiz dla obserwatorów lub opóźnianiem ich wydawania, co uniemożliwiło ODIHR wykonywanie swojego mandatu;
9. zwraca uwagę na wartość dodaną, jaką przynosi udział w międzynarodowych misjach obserwacji wyborów na obszarze OBWE wraz z OBWE/ODIHR, Zgromadzeniem Parlamentarnym OBWE, Zgromadzeniem Parlamentarnym Rady Europy oraz — odpowiednio — ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO; jest zdania, że powinien kontynuować, a nawet zwiększyć swój udział w tych misjach; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma dokładna polityczna koordynacja zaangażowanych instytucji, w szczególności w odniesieniu do starannej oceny, przestrzegania standardów niezależności, wniosków długotrwałych obserwatorów oraz spójności publicznych oświadczeń;
10. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki EU EOM we wzmacnianiu procesów demokratycznych, zwiększaniu poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności, dobrych rządów i praworządności, a także po części we wzmacnianiu procesów wyborczych na całym świecie;
11. przypomina konkluzje seminarium Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2007 r., zgodnie z którymi ze względu na metodologię i widoczność działań oraz kwestie tożsamościowe misje obserwacji wyborów UE muszą wciąż działać niezależnie od innych międzynarodowych i krajowych obserwatorów; uważa, że nie wyklucza to jednakże systematycznej i ścisłej współpracy z innymi działającymi lokalnie organizacjami obserwacyjnymi ani dalszego wsparcia UE na rzecz zwiększenia potencjału krajowych i regionalnych organizacji obserwacyjnych;
12. podkreśla sukces metodologii UE, jednak wzywa Komisję do dalszego jej ulepszania i aktualizowania poprzez stosowanie przyjętych praktyk i podejmowanie nowych wyzwań;
13. podkreśla, że sukces ten spowodował, że UE stała się czołową organizacją w dziedzinie międzynarodowej obserwacji wyborów i że nacisk kładziony na profesjonalizm EU EOM w znacznej mierze przyczynia się do pojawiania się dużej liczby wysoko wykwalifikowanych i doświadczonych ekspertów w dziedzinie wyborów; podkreśla znaczenie aktywnego naboru i szkolenia nowych obserwatorów dla zapewnienia ciągłości fachowej wiedzy w zakresie obserwacji wyborów UE; podkreśla również, że profesjonalizm misji obserwacji wyborów UE zwiększa wkład UE w umacnianie trwałej świadomości na temat poszczególnych elementów wchodzących w skład demokratycznego procesu wyborczego; w tym kontekście jest zdania, że docenić można doświadczenia byłych posłów do PE w charakterze krótkotrwałych i długotrwałych obserwatorów;
14. wzywa Komisję, aby przedsięwzięła właściwe środki w celu dalszego wzmacniania odpowiedniego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego i miejscowych obserwatorów w procesach wyborczych;
15. podkreśla, że istotne jest, by krótko- i długoterminowi obserwatorzy UE nie postępowali w sposób, który mógłby zostać uznany przez ludność lokalną za protekcyjny, wyniosły wobec lokalnej kultury lub nieokazujący jej szacunku; uważa, że, w tym kontekście i tam gdzie to stosowne, obserwatorzy UE powinni nawiązywać współpracę z lokalnymi obserwatorami;
16. z zadowoleniem przyjmuje utrwaloną praktykę mianowania posłów do PE na głównych obserwatorów EU EOM, wzywa do zapewnienia jasności i przejrzystości procesu mianowania, aby zagwarantować wiarygodność głównego obserwatora, oraz podkreśla, że chociaż w czasie pełnienia swojego mandatu pracują oni ściśle z Komisją i innymi instytucjami UE, zawsze powinni utrzymywać wyraźną, jasno określoną i niezakłóconą niezależność;
17. przyjmuje z zadowoleniem przyjętą jako element tej metodologii politykę równości płci prowadzoną przy wyborze obserwatorów, w tym głównego obserwatora, bez względu na stopień trudności misji;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

18. postuluje, aby przy mianowaniu obserwatorów uwzględniano indykatywne kryterium znajomości języka używanego w kraju wyborów (np. hiszpański w Boliwii), ponieważ możliwość bezpośredniego nawiązania kontaktu ułatwi obserwatorom zapoznanie się w pełni z sytuacją społeczno-polityczną w danym kraju;
19. postuluje, aby w okresie przedwyborczym poza spotkaniami z kandydatami i pracownikami komisji wyborczych umożliwić obserwatorom spotkania również z różnymi środowiskami w kraju wyborów;
20. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne doświadczenie swoich delegacji obserwacji wyborów w ramach EU EOM, którym zapewniają one ważną wartość dodaną, nadając ich konkluzjom wagę polityczną i zwiększając ich widoczność, jednak podkreśla, że wiarygodność tych konkluzji zależy od rygorystycznego stosowania metodologii w czasie całego procesu obserwacji;
21. z zadowoleniem przyjmuje wkład Stowarzyszenia Byłych Posłów do Parlamentu Europejskiego w ustanowienie Międzynarodowego Instytutu Obserwatorów Wyborów (IEMI) we współpracy z Kanadyjskim Stowarzyszeniem Byłych Parlamentarzystów i Stowarzyszeniem Byłych Członków Kongresu Stanów Zjednoczonych; odnotowuje fakt, że członkowie Międzynarodowego Instytutu Obserwatorów Wyborów uczestniczyli w obserwacji szeregu wyborów, a także zaznacza, że wszyscy obecni posłowie do PE zasilą kiedyś szeregi byłych posłów, a ich wiedza fachowa będzie bezcenna dla dalszego rozwoju procesów demokratycznych;
22. wzywa posłów do PE uczestniczących w delegacjach misji obserwacji wyborów do dalszego przestrzegania wytycznych ustanowionych dla tego typu delegacji; podkreśla znaczenie kodeksu postępowania międzynarodowych obserwatorów wyborów, który ma także zastosowanie do posłów do Parlamentu Europejskiego;
23. uznaje, że niejednokrotnie delegacje obserwacji wyborów z ramienia PE nie były dość liczne, i jest zdania, że w takich przypadkach pożyteczne może okazać się włączenie do delegacji byłych posłów; apeluje do właściwych organów politycznych Parlamentu Europejskiego o podjęcie działań w odpowiedzi na tę sugestię;
24. zaznacza, że delegacje obserwatorów z grup politycznych nie reprezentują Parlamentu i wzywa te delegacje do unikania podejmowania działań, które mogą podważyć wiarygodność i widoczność oficjalnych delegacji obserwacji wyborów PE oraz EU EOM;
25. zauważa, że koordynacja pomiędzy instytucjami UE i w obrębie Komisji jest ogólnie poprawna; ubolewa jednak, że w kilku przypadkach ucierpiała ona z powodu poważnego braku spójności, co pozostawia dalsze możliwości poprawy;
26. w szczególności podkreśla wagę koordynowania wszystkich oświadczeń publicznych związanych z ustaleniami EU EOM i unikania wydawania oświadczeń przed wydaniem wstępnego oświadczenia EU EOM, oraz kluczową rolę, jaką w zakresie widoczności i wiarygodności odgrywają konferencje prasowe, podczas których po raz pierwszy przedstawiane są wstępne oświadczenia; wzywa, aby zarówno oświadczenia dla prasy, jak i sprawozdania dotyczące ustaleń publikowano zgodnie z harmonogramem uwzględniającym wrażliwe kwestie wyborcze w danym kraju;
27. w celu poprawy stosunków między Parlamentem a Radą proponuje, aby Rada uczestniczyła w spotkaniach ECG i żeby Parlamentowi przyznano status obserwatora podczas posiedzeń Grupy Roboczej Rady ds. Praw Człowieka (COHOM);
28. wzywa Komisję, aby w negocjacjach dotyczących umów o stowarzyszeniu lub partnerstwie strategicznym rozważyła możliwość włączenia do nich wykonalności obserwacji procesów wyborczych w południowych krajach śródziemnomorskich i w krajach Bliskiego Wschodu;
29. uważa, że kontynuacja działań po zakończeniu EU EOM pozostaje głównym wyzwaniem, które należy podjąć, i że należy wprowadzić rozróżnienie kontynuacji działań technicznych i politycznych, w których wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie powinny być zaangażowane na wszystkich szczeblach;
30. sugeruje dokładne monitorowanie wdrażania zaleceń EU EOM, zwłaszcza gdy nie jest świadczona pomoc w organizacji wyborów;

Czwartek, 8 maja 2008 r.

31. zwraca się do wszystkich instytucji UE, w szczególności Rady, oraz do rządów państw członkowskich o włączenie ustaleń i zaleceń EU EOM do ram swoich dialogów z zainteresowanymi krajami, a także do swoich zabiegów dyplomatycznych, deklaracji, rezolucji i oświadczeń;
32. w szczególności wzywa Komisję do włączenia zaleceń EU EOM do wszystkich planów działania dotyczących krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa, do których wysyłane są EOM;
33. wzywa Komisję do długoterminowego i pełnego wykorzystywania tych zaleceń podczas sporządzania krajowych dokumentów strategicznych/rocznych programów działania w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju i zewnętrznych instrumentów finansowania UE, a w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽²⁾;
34. potępia wcześniejsze przykłady praktyk polegających na podejściu typu „zwykła sprawa” w odniesieniu do krajów, których procesy wyborcze EU EOM zdecydowanie krytykowały; z drugiej strony ubolewa, że UE nie zawsze uznaje demokratyczne wybory i uważa, że te przykłady niekonsekwencji podważają kruchą ideę demokracji w tych krajach i wizerunek UE;
35. wzywa Komisję do dokonania wnikliwej oceny wyników każdej misji obserwacji wyborów UE, przyswojenia nauki płynącej z nich oraz do wyraźnego określenia w sprawozdaniach końcowych ograniczeń metodologicznych każdej EU EOM; ponadto wzywa Komisję do podjęcia wszelkich działań w celu zagwarantowania, że po zakończeniu procesu wyborczego osiągnięcia demokratyczne EU EOM (metodologia, praktyka techniczna, środki budżetowe, struktury wyborcze itp.) nie będą kwestionowane ani umniejszane;
36. zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości wysyłania misji specjalistycznych w celu obserwowania pewnych kluczowych aspektów procesu wyborczego takich jak sporządzanie ram prawnych dotyczących wyborów, rejestracja wyborców, powyborcze skargi i odwołania, których w pewnych przypadkach działania EU EOM nie obejmują w całości;
37. zaleca ustanowienie dialogu politycznego w przypadkach, gdy zalecenia EU EOM nie są wdrażane;
38. zgodnie z powyższym ustępem sugeruje obecność przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu inauguracyjnym nowego parlamentu, do którego wybory były objęte misją obserwacji, oraz wzmocnienie współpracy z nowo wybranym parlamentem;
39. zaleca wprowadzenie specjalnej strategii wsparcia nowo wybranych demokratycznych parlamentów z myślą o trwałym zagwarantowaniu demokracji, państwa prawa i dobrych rządów;
40. sugeruje, by w tym celu Parlament Europejski zbadał, w jaki sposób i za pomocą jakich środków można wesprzeć nowo wybrane parlamenty w ich działaniach, ze szczególnym uwzględnieniem krajów rozwijających się;
41. wzywa Radę i Komisję do stworzenia innych mechanizmów monitorowania procesów wyborczych, w przypadku gdy wysłanie pełnoprawnej EU EOM nie jest możliwe; wzywa Komisję i Radę, aby w takich sytuacjach były przygotowane na niezwłoczne wydanie zdecydowanych oświadczeń publicznych dotyczących wyborów;
42. jest zdania, że w odniesieniu do kontynuacji działań technicznych pomoc przy organizacji wyborów stanowi niezbędne długoterminowe zaangażowanie strategiczne podczas całego cyklu wyborczego, który najlepiej współgra z EU EOM, oraz uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na zwiększenie niezależności i zgodności z prawem organów zarządzających organizacją wyborów oraz na wsparcie utworzenia stałej komisji wyborczej, a nie komisji ad hoc;

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

Czwartek, 8 maja 2008 r.

43. podkreśla, że Parlament, jako demokratycznie wybierana instytucja UE, będzie odgrywał szczególną rolę w kontynuacji działań politycznych EU EOM, a w szczególności w procesie budowania potencjału parlamentarnego;
44. wzywa do poważnego uwzględnienia tam, gdzie to możliwe, wartości dodanej procesu konsultacji, współpracy i dzielenia się wiedzą między Parlamentem i delegacjami parlamentarnymi i misjami krajów AKP w szerszym kontekście działań zewnętrznych UE oraz w odniesieniu do innych krajowych i międzynarodowych misji obserwacyjnych; w kontekście nowej strategii UE-Afryka proponuje ustanowienie grup roboczych, aby umożliwić partnerom z Unii Afrykańskiej korzystanie z wiedzy fachowej i doświadczeń w zakresie obserwacji wyborów, podobnie jak UE korzystała z metodologii i doświadczeń ODIHR/OBWE;
45. wzywa do zbadania, na jakich warunkach możliwe byłoby zorganizowanie krótkotrwałych wspólnych delegacji obserwacji wyborów razem z członkami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz Zgromadzenia Parlamentarnego EU-Ameryka Łacińska;
46. poleca okresowe organizowanie EOM AKP-UE przy okazji wyborów odbywających się na terytorium UE;
47. jest zdania, że głosowanie elektroniczne już obecnie odgrywa w procesach wyborczych kluczową rolę i będzie ją odgrywać w coraz większym stopniu, co potencjalnie mogłoby spowodować powstanie nowego rodzaju oszustwa wyborczego; apeluje do Komisji o przedsięwzięcie właściwych środków, które umożliwią wiarygodną obserwację takiego głosowania, oraz o właściwe szkolenie obserwatorów w tym celu;
48. wzywa Parlament do przyjęcia rocznego sprawozdania w sprawie UE;
49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz wiceprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, przewodniczącemu Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, współprzewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego EuroLat, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE oraz dyrektorowi Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka.

Stosunki handlowe i gospodarcze ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN)

P6_TA(2008)0195

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) (2007/2265(INI))

(2009/C 271 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie dwustronnych negocjacji handlowych, w szczególności rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Koreą ⁽¹⁾,
- uwzględniając kartę ASEAN podpisaną w dniu 20 listopada 2007 r. podczas 13. szczytu ASEAN w Singapurze,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Birmy, z których najnowsze zostały przyjęte w dniach 6 i 27 września 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie CARS 21: ramy prawne podstawą dla zwiększania konkurencyjności przemysłu motoryzacyjnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0629.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0384 i 0420.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0007.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0353.